

Optreden van Jo en Zwanie Blijenberg

De koekjesfabriek werd in 1920 gesticht door de broers Jansen. De zaak groeide uit tot Handelsonderneming 'Merwede'. Met koffers gingen de vertegenwoordigers per fiets, later per auto op stap. De zaak verhuisde naar een kerkgebouw in de Kerkbuurt. Eigenaren van koekjesfabriek MERBA, de gebroeders Juch. In 1977 verhuisde het bedrijf naar de Nijverwaard. Nu is de Merba gevestigd te Oosterhout.(B.L.)

Een kemiek, koeksies en segaorties

Hallo aallemael, dut stuksie geschiedenis schrijf 'k mè toestemming van de kaander van wijle Jo en Zwaonie Blijenberreg. Op jonge leeftijd was Jo al de kemiek in huize Blijenberreg. Z'n komische lôôpbaon is dus begonne in de huiskaomer. Al gauw wier die gevroge om op bruilofte en pertije op te treeje. Op fêêsies in de familie kon die, jammer genogt, vaok nie komme tenêêl speule omdat ie al ievers op 'n aander fêêst geboek was.

Toe Jo verkering kreeg mè Zwaonies en laeter trouwde, gonge ze saompies optreeje. Dà was nie zonder succes, want ok Zwaonie had 'n grôôt gevoel voor humor en was aaltijd een vrolijke tante, zà 'k mor zegge. Viao z'n waarek, vertegewoordiger van de Merba, straks hierover meer, zal die wel in contact gekomme zijn met de op dat mement ok al bekende 'WILPIES' uit d'n Hank. Een aevendjie meziek en versies zinge was wel leuk, mor ze miste toch wat. De saomewaareking mè Joë en Zwaonies was dan ok een schot in de roos. De Wilpies

zurregde voor de meziek en Jo en Zwaonie voor de lach. Dat hebbe ze jaerelang gedaen, en ze hebbe duzende mense een onvergetelijken aevend bezurregd.

Allêên hierom verdiene ze al een plek in 't HVS-archieff en Jo zeker ok om 't vollegende: Op jonge leeftijð is Jo in dienst gekomme as vertegewoordiger van toe nog de klaaine banketbakkerij MERBA. Dà bedrieff, begonne in de Zoutstoep, is zô grôôt geworre dà ze nou preducte wêrldwijd verkôope. Jo het 'r mè z'n komische kant 'n grôôte bijdraoge aan geleverd. Inkôopers vroege spesjaol of Jo langs wou komme, want 'n uurtie lache was dan verzekerd. Wà ze nie deur hadde was, dà Jo de koeksies voor d'n hôôgste prijs verkoch.

Een kennis van mijn, een inkoper, vertelde me dat ie ok is mè Joë had onderhandeld over de prijs van 'n paksie koeksies per 1.000 stuks. Inkôop voor êêne gulde zou geweldig weze, mor hij mocht van z'n baos nie hôôger gaon dan êêne gulde en tien cente. Hij kon praote wat hij wou, mor Jo zakte nie vedder dan Fl 1,10. D'n kôop wier geslote met 'n handdruk. "Mor," zee Jo, "nou gao me 't zôô doen. D'n inkôop voor jou wor 1,05. Ik 'n goeje deal en jij ken trug naer je baos met 'n goed rizzultaot. Mede door dut soort van komische verkôope het hij dus, saome mè aalle waareknemers, de Merba grôôt gemaakt. Bij monde van z'n dochter Mijnie het de Merba dut ok nooit onder stoele of banke gestoke.

Tot slot nog dut. Jo, had de humor van zijn vaoder. Die gong jaere geleeje mè mijn vaoder 'n hoed kôope in Dordt. Nae 'n paor winkels bezocht te hebbe, kwamme ze in 'n hoejewinkel waer ze vonge dat 't persenêel nogaal sikkeneurig deej. Bij 't passe van 'n hoed zee de vaoder van Joë met 'n harde stem: "Zeg Willem, is dit nu wel 'n hoed voor 'n burgemeester?" 't Persenêel draaide om as 'n blad aan 'n bôôm en bood ze gelijk koffie met 'n segaortie aan. Jaot, kostelijke herinneringe ... Lae me ze mor goed opslaon, want ze komme ommers nooit meer trug!

Toontjie